

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277826448/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

nyt Arbejde i Steden for det, der var blevet ham frataget for hans Boligs Skyld og hans Vækkelsesmeders, og Benedict så ham stå i det isgrå Dæmringsskær fra den tilfrosne Rude og holde den vante Bække frem for ham. Han havde rakt efter den, varm og salten af Søvn — og set, at der lå kun en Smule mulden Skorpe på den og kun stod et Glas Vand. Et Sekund var det læt op i ham, Skriget fra da han var ganske lille, Legemets Skrig, at det vil mættes og varmes, at Naturens Fornødenhed skal fyldes — men da hørte han en Lyd, hørte, hvor Jærnbakken rystede i Eberhards Hånd — Eberhards faste Hånd, som han aldrig havde set skælve — og han greb om Bakken, greb om den med bægge sine Hænder, at denne Skælven kunde standse.

Hin Bakkens Raslen hørte han nu i sit Øre, og tav. Men pludselig vendte Eberhard sig. Der flagrede en Halvtreds Rigsbank Dalerseddél ud af Brevet og ned på Gulvet. Hans Ansigt var ophidset, hans Stemme snubede:

„Benedict, du kan vel nok blive her alene? Sæt dig på Kufferten dér. Du er vel ikke bange for gamle Madam Gundlachsen? Døren dernede skal jeg låse, ingen skal komme ind til dig. Jeg må efter den Tjener, der bragte mig dette. Det er min Ret, og det er min Pligt, ihvad her så står!“

Han rev med en Iver og en Hast, som Benedict aldrig før havde set hos ham, sin lange Frakke til sig, kastede den om sig og hastede mod Døren.

„Benedict,“ han vendte sig, „vi bli'r ikke i denne Stue, men vi bliver i dette Land — dit Fødeland . . .“ hans Stemme som brast ved dette sidste Ord; så hørte Benedict hans Trin tumle ned ad Trappen.

Men han blev siddende fortabt, i det muggent lugtende, dunkle Rum med Tranlygtens svage Skær over Loftet og det forrevne Tapet, blev siddende og stirre på Halvtreds-Dalersedlens hvide Lap med de rette og krusede Linier, dér på Gulvet — hvorfor var den kommet? hvad vilde den?

Og han mindedes sit og Eberhards Liv og Kvindernes dernede mangel og iskold og snefygende Vinterdag, når ikke én Krumme Brød var at opdrive i